

ВРЕМЕ

НЕЗАВИСИМЪ ЕЖЕДНЕВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Обявления: по 1 лв. кв. см
приставски 1 левъ на дума.
Телефонъ № 121 печатница

Редакторъ:
Кирилъ Добревъ.

Абонаменти: за годни в 250 л., за
6 м-ца 125 лв. и 3 м-ца 70 лв.
Администрация Бдинска, 15

Кино Паласъ

Днесъ голѣмъ кино-концертъ
певици солисти, засиленъ оркестъръ

Разкошъ и Сълзи

Великосветска драма изъ съвремения живѣтъ съ
участието на първитѣ артисти на Комеди Фран-
сезъ и Сара Бернардъ.

Дневно 3 1/2 часа.

вечерни 7 1/2 и 9 1/2 ч.

Салона е отлично отопленъ.

Все стария пѣть.

Въ града ни наскоро ще се произведатъ общински избори. Събитията презъ последнитѣ години убѣдиха всеки единъ отъ насъ, че е необходимо да се изостави въ нашитѣ политически борби стария пѣтъ на партизански дрязки, егоистични увлечения и на разединението и да се подемемъ другъ пѣтъ — пѣтя на сплътеността, на разбирателството и на напредъка! Трѣбва едно обединение на демократическитѣ сили, които да изхвърлятъ отъ себе си гнилото, което не може вече да оздравѣе и да оставятъ въ първитѣ си редове най-даровитото и най-здравото.

А какво се върши днесъ около насъ? Разтичали се най-върлитѣ партизани — старитѣ влѣхви, които донесоха толкова неща тия на страната, дръпа въски къмъ себе си и иска да бже и самъ и правъ!

Всѣки отъ тѣхъ не признава силата, и правото на другия, всѣки е най-силния и най-правия!

Изглежда, че въ предстоящитѣ избори ще имаме десетина изборни листи — всѣка партия щѣла да действа самостоятелно, за да види до какъ се простирани силитѣ ѝ! Ние трѣсимъ да си изберемъ мѣдри управници, които да спасятъ нашия западащъ градъ отъ окончателно провалъ не а тѣ, господата, измежду които ще трѣбва да избираме, искатъ да правятъ опити съ насъ — дръпа всѣки къмъ себе си, клейми другия и иска да остане самъ за да продължава нечиститѣ дѣла и беззаконията, които разсипаха града и заборчляха до гуша общината!

Забрави се миналото, близкото минало, и трѣгна се по стария пѣтъ, който обезцѣри душата на народа и изведе къмъ Търново и Шумевъ.

Съзнаваме ли ние пакостта, която си нанасяме съ своитѣ безумни стремежи къмъ разединение, което никога не може да даде творчески сили?

Тия, които посмѣятъ да разединятъ силитѣ на народа, сами ще се провалятъ. И тогава ще съзчатъ колко нищожни сж тѣ и тѣхнитѣ болни амбиции и колко народа ги презира — тоя народъ, съ съдбата на

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЬ БОРИСЪ III Царь на Българитѣ.

(По случай рождения му день, 31 януарий (18 сжщи ст. ст.) 1894 год.)

който тѣ си играятъ и върху когото тѣ правятъ опити. Силата на народа е въ неговата сплътеностъ и разбирателство въ съвместната работа и творческия духъ за свобода, правда и човѣщина! И престъпници ще бждатъ ония, които поискатъ да раскъсатъ народа за да отслабятъ силитѣ му. Тѣмъ народа ще съумѣе да даде заслуженото — нека тѣ бждатъ увѣрени въ това, защото народа страда вече достатъчно, опозна ги добре и знае вече средствата съ които ще запази своята сплътеностъ и ще усигури спокойствието, справедливостта и напредъка въ страната и въ града ни. Кирилъ Добревъ.

Четете в-къ „Време“.

Единъ древенъ народ на изчезване.

Едно дванадесетъ годишно момиче, доведено изъ британски Хондурасъ отъ изследователя Мичелъ Хеджесъ, е по настоящемъ предметъ на живо любопитство отъ страна на цялото лондонско население. Това момиче на име Емилиа Васкецъ, е индианка отъ рода Майасъ и е било представено въ британския музей презъ време на една сказка отъ М. Хеджеса. То е отъ чистъ монголски типъ, съ слабо мургава кожа и гъсти черни коси, и е родено въ едно туземско село разположено въ кратера на единъ угасналъ вулканъ, въ околността на Лабвантулъ, старъ разрушенъ градъ откритъ отъ самия Хеджесъ. Последниятъ заявява, че 50 представители на този сжщи родъ живѣятъ сега въ най-голяма мизерия въ казанния кратеръ до развалинитѣ на домовете

на своитѣ прадеди. И тѣ единички сж останали сега отъ великия родъ Майасъ, който въ далечната древностъ, е принадлежалъ къмъ една високоцивилизована раса, която въ своя разцветъ, преди 30,000 години, била построила голѣми градове.

Последнитѣ образци отъ майаситѣ представляватъ найчудновати човѣшки сжщества, каквито въобще до сега сж били откривани. Тѣ не проявяватъ никакъвъ външенъ признакъ на външение, привѣрзаностъ или любовъ. И въ най-опаснитѣ моменти дори тѣ не издаватъ никакъвъ вѣкъ на уплаха. Въ всѣко обикновенно събитие виждатъ свръхестествена намѣса и умиратъ въ следствие на воля и сила.

Д-ръ Мичелъ Хеджесъ, придруженъ този пѣтъ отъ капитанъ Жове отъ Британския музей, възнамерява да се върне отново въ Хондурасъ, за да продължи своитѣ издирвания.

ВЧЕРА, ДНЕСЪ И УТРЕ.

Куминя.

Развали се въздуха на нашата Българийка. Подпали се куминя ни, задими се българския сводъ и потъмня.

Не виждаме вече слънце! Навсякъде и винаги мракъ и тъмнина, хладъ и нещастие.

— Безъ слънце живѣе ли се? Не се виждаме рече, не се познаваме — какво че никога не сме се виждали и познавали, защото нѣма слънце а тъмнината пречи.

Разваленъ въздухъ и — мракъ мракъ, мракъ!

Какво може да се роди въ мрака, освенъ неволята и ненавистта?

А ние днесъ тѣй много се обичаме единъ-другъ, тѣй много се хвалимъ и подпомагаме, и слушаемъ и се смѣляваме надъ по нещастнитѣ наши брѣтя ние, добритѣ, сърдечнитѣ хора!

Дѣдо Господъ, кой знае отъ кой жгълъ на рая ни гледа и си казва:

— Какви хубави рога и опашки единъ день ще имъ излѣватъ! И какъ тогава ще се познаятъ тия, добритѣ хорци днешни на земята!

И може би запуша се дѣдо Господъ носа съ кърпа, че сж земята иде такъвъ димъ а лошъ въздухъ!

А куминя ни все още дими, закрива съ облаци сводъ, развала ни въздуха! И гледаме ние, безучастни и безгрижни, какъ куминя дими и намѣсто да го запушимъ и очистимъ рѣшъ напластитѣ съ черни сажди, блѣскаме вътре жарьта, като мислимъ, че ще се стопли около насъ. Не виждаме, обаче, че саждитѣ въ куминя горятъ, че могатъ да подпалятъ покривъ, та дори и — цѣлата кжца!

И че можемъ да останемъ на улицата, средъ студъ, мракъ, разваленъ въздухъ, та и безъ кжца и безъ подслонъ! . . .

Куминя на Българийката се е подпалила! Горятъ саждитѣ, чернитѣ сажди и димъ развала въздуха, затъмнява небето!

— Хора! Да загасимъ куминя и да го очистимъ отъ саждитѣ до като е време — до като не се е подпалила кжцата!

И да се разчисти въздуха, да грѣйне нашето слънце та да се видимъ, да се опознаемъ пакъ!

И да се презѣрнемъ, защото сме загасили пожара, разчистили въздуха и видѣли хубавата светлина на прекрасното българско слънце!

— Хора! Да загасимъ куминя! Саждитѣ горятъ!

Свилень-Свидень.

Голѣма безработица въ Перникъ.

София, 31. Въ мината „Перникъ“ отъ известно време насамъ е взела голѣми размѣри. Това се дължи на свѣрхпроизводството и вероятно и на високитѣ цени на каменнитѣ въглища.

Назначена е една местна комисия, която да се занимае съ тия важни въпроси, и да предложи всички мѣрки и начини за избѣгването на усложнения.

Любовта заслъпява

с участието на първите световни кинозвезди Лилъ Даговеръ, Конрадъ Файдъ, Емиль Я-нингъ и Георгъ Александър (Боби Додъ)
Начало 3, 7 и 9 1/2 ч.

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАСЪ

Днешни телефонни и телеграфни съобщения ни в. Време.

Коалиции въ изборитѣ

София 31. Предъ видъ приближаването на изборитѣ, уривителнитѣ тѣла на Демократическата партия, а също и на земледѣлцитѣ—крилото на Драгиевъ сж изпратили окръжно до своитѣ околийски бюра за коалиции съ ония партии, когато това се налага, които не компрометиратъ тѣхния престижъ, не ууреджатъ интереситѣ на страната.

Социалисти и комунисти

София 31. Противно на нѣкои съобщения, които напоследък се появиха въ печата, преговоритѣ между уривитѣ комунисти и нѣкои членове на централния комитетъ на социалистическата партия за съвместно участие въ общинскитѣ избори, продължаватъ. Възможно е въ изборитѣ на нѣкои места известни комунисти да се поставятъ въ кандидатнитѣ листи на социалиститѣ. Така, не е чудно въ София Д-ръ Сакаръ, въпреки че не се числи къмъ социалистическата партия, да бжде поставенъ въ нейната листа.

„Епоха“ нѣма да излиза.

София, 31. Централния комитетъ на социалистическата партия отказа да разреши излизането на в-къ Епоха, предъ видъ на постигнатото въ партията примирение, къмъ 12 февруарий централния комитетъ отново ще се занимае съ въпроса за излизането на в-къ Епоха.

Единъ юбилей.

София, 31. Вчера се отпразнува въ аудитория 45 при университетъ 30-годишната дейност на известния бълг. историкъ Василь Н. Златарски, проф. въ университета, бившъ ректоръ, авторъ на много книги и пр.

Юбеляра бѣ поздравенъ отъ университетското тѣло, отъ много културни организации. Юбилейния кътму поднесе една специална книга, написана по случай юбилея.

Преговоритѣ между Радикали и Земледелци.

София, 31. По поводъ съобщенията за чекакви сливане на радикали и земледелци отъ крилото на Драгиевъ, виденъ радикалски първенецъ направилъ следнитѣ изявления:
„Варна е, че преговори

между землемелцитѣ отъ Стара Загора и управителнитѣ тѣла на радикалитѣ се водятъ. Задчитѣ, обаче, на тия преговори сж — да се имамъ близка контакти въ изборитѣ а е да се очертаятъ условията за съвнание, което е бжлотно заключено.

Преки ж.-п. линии съ Гърция.

Очакватъ се да ирчитигнатъ тия дни отъ Атина представителитѣ на грѣцкото правителство по уреждане на преки желѣзнопътни съобщения съ Гърция.

Проектира се продължение на желѣзопътната линия Радомиръ—Петричъ и свързането и съ дековилката при Дамиръ Хисаръ.

Прекитѣ желѣзопътни съобщения съ Гърция ще иматъ голѣмо стопанско и политическо значение за дветѣ страни и ще улеснятъ търговията. Тия преки съобщения ще турятъ начало на едно потѣсно сътрудничество на дветѣ страни за осигряване мира и спокойствиетни на Балканитѣ.

ХРОНИКА

Заедно съ г. Проф. Данаиловъ, въ града ни пребиваватъ и бившия министъръ председателъ г. Ал. Цанковъ, народния представителъ г. Ради Василевъ и др.

Речта на г. Данаиловъ въ юнашкия салонъ трая до 1 ч. сл. пл. Следъ това той бѣ отведенъ отъ кмета г. Стояновъ въ ресторантъ „Елитъ“, където бѣ даденъ обедъ съ около 40 куверта.

Разни.

Новата митническа тарифа въ Турция влиза въ сила отъ 20 февруари.

Управлението на българската народна банка е изработила вече наредба за приложението на закона за пресеченитѣ чекове. Наредбата е разпратена вече до клоноветѣ и агентуритѣ на банката за проучване и прилагане закона за пресеченитѣ чекове.

Производството на мина Перникъ въ последнитѣ нѣколко деня се движи между 2500—3800 тона дневно.

Монетната наличностъ на Българ. Народна Банка споредъ последния и публикуванъ балансъ възлиза на 172,493,000

лв., отъ които 41,286,000 лева сж злато, 17,355,000 лева сж сребро, 3,613,482 лева чужди банкноти и останалитѣ банкноти и останалитѣ размѣнни монети. Споредъ сжщия балансъ на м. м. банкноти е имало пуснати на обръщение за 3 милиарда 701,030,270.

Потти всички чешми изъ улицитѣ на града сж развалени. Падатата непрестанно тече, разкава и безъ това калнитѣ улици и затруднява движението.

Изъ гарата.

Предупреждаватъ се пътниците, че гарата не издава пътничски билети следъ втория звънецъ. Пътника безъ билетъ може да се качи на влака, но подлежи на глоба.

Театр. сказки и съборния.

Кино Ранковъ днесъ за последенъ път „Любовта заслъпява“ съ Лилъ Даговеръ, Конрадъ Вайдтъ, Георгъ Александър, Янингъ и др.

Кино Паласъ „Разкошъ и сълзи“ една трагична история — историята на живота.

Варненскиятъ Градски драматиченъ театръ (зала Съединение) ще представи днесъ дневно и вечерно „Бориславъ“ историческа драма въ 5 действия отъ Ив. Вазовъ.

Начало дневното 3 ч. сл. пл. вечерно — 8 часа. Билети при касата на театъра.

Днесъ Национал-Либералната Стамболова партия въ общото си събрание избра кандидати за общински съветници: Д-ръ П. Ранков, Др. Ненковъ, Жечо Дикиджиевъ, М. Димитровъ, Н. Боловъ и др., а за училищни настоятели: Д-ръ Д. Цоневъ, Младенъ Георгиевъ и др.

Днешното събрание на Сговора.

Днесъ 10 ч. сутринта въ Юнашкия салонъ Варн. градска организация на Демократическия сговоръ устрои голѣмо политическо събрание. Събранието бѣ масово посетено. То се откри отъ г. И. Поповъ, който следъ кратка сжжителна речъ даде думата на г. Проф. Данаиловъ. Ораторътъ говори главно за ролята която е играла България въ историята на славянитѣ.

България въ материално и културно отношение е единъ творчески елементъ. Цѣлото наше възраждане е благодарение на една културна борба. Никжде културно влияние въ Балканския полуостровъ не е указано тъй силно както въ България.

Кризата която преживяваме, каза г. Данаиловъ, е въ свъзка съ кризата която преживява цѣла Европа.

Войната не бѣше страшна съ своите опустошения отъ колкото съ своитѣ стопански разрушения.

Говорятъ за Локарнската спогодба, за мирътъ. Но мирътъ Но мирътъ не може самъ по себе си да възстанови стопанското разстройство. Понататъкъ ораторътъ гово-

ри за работническото движение отъ 19 вѣкъ.

Началото на 19 вѣкъ се ознаменала съ една стопанска икономическа еволюция. Преходътъ къмъ едно възраждане на цѣлото човѣчество е по бавенъ и сугуренъ. Кризата не ще може скоро да се премахне. Направиха се сондажи да се смегчи малко стопанската криза.

Германия въведе златния еталонъ но положението и не се подобри. Даже почна да се чувствува още по-тежко сжщо и въ Америка стабилитетата не е голѣма.

Следъ това оратора пристъпи къмъ единъ отъ най-болнитѣ въпроси на варненци. Въпроса за Варна.

Варна като единъ центъръ на стопанския ни животъ ще почувствува и чувствува мно-

го по-силно кризата отколкото други градове защото тукъ животътъ е тамъ където живота е билъ по-богатъ. кризата се чувствува по остро.

Има ли изходъ за Варна? Има. Варна като търговски центъръ ще трѣбва да се засили всички средства за нашата култура и богатство (Ржкоплекскание). Ще трѣбва да се полсжатъ всички грижи щото Варна да бжде царица на черноморски брѣгъ. Засилването на Варна означава сжщо и обеккчение кризата въ цѣлата страна.

Понататъкъ г. Данаиловъ говори за външното положение на страната.

Печатарска Произ. Коопер. Единство — Бдинска, 15, тел. 121. п. № 41—1926.

Д-ръ Я. Николовъ
 Специалистъ по гинекология, акушарство и венерически болести.
 Варна, ул. „Котленска“ 9.
 Преглежда осигурени работници по венерически болеста
 28 Приема отъ 1—8 часа сл. об. 10 10

ЗЖБОЛЪКАРСКИ КАБИНЕТЪ И ЗЖБОТЕХНИЧ. ЛАБОРАТОРИЯ
 на **ДАВИДЪ М. ЛЕВИ**
 ЗЖБОЛЪКАРЪ
 ул. „Преславска“ 2 (Канторевъ дворъ)
 24 8 10

ГЕОРГИ И. БОИЧЕВЪ
 МАШИНИСТЪ-ОБУЩАРЪ
 се премѣсти въ ул. „Владиславъ“ № 13.
 Машина за ямички. Лепи галоши и гуми.

Разпродажба!
 По случай премѣстване магазина ни на ул. „Д-Борисъ“ до аптека Бораджиевъ обявявамъ разпродажба на първокачественото мастичко: „Луна“. Ценитѣ сж: —:
 1/2 к-о стжкло вмѣсто 25 лв. само 20 лв.
 1/4 к-о „ „ „ 16 лв. „ 12 лв.
 1/8 к-о „ „ „ 12 лв. „ 10 лв.
 Разпродажбата приключвамъ на 6 февруари 1926 година въ 6 часа вечерта
 съ почитание:
КСЕНИ АТАНАСОВЪ
 книжаръ — ул. „Драгоманъ“ 23.

II Варненски Сждебенъ Приставъ

Обявление № 444

Варна, 26 януарий 1926 год.

Обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 12860/925 г. издаденъ отъ Варн. мирови сждъ въ полза на Никола Спасовъ, отъ Варна противъ Тодоръ Ризовъ, отъ Варна за 3000 лв. и съгласно чл. 41. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, на 8 февруари т. г. ще продамъ въ Варна на пазаря на публиченъ търгъ следующия длъжниковъ движимъ имотъ: Сто седемдесетъ килограма неелпезиранъ тютюнъ реколта 1925 год., оцененъ за 3400 лв.

Желающитѣ да участвуватъ въ тая продажба, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ въ 9 преди обѣдъ, да наддаватъ.

II Сждебенъ приставъ: Г. К. Данковъ.

Палкирѣ на парчета въ магазинъ „ВИАЛЕТЪ“
 отъ днесъ до 5 февруарий н. г. се пускатъ въ продажба разни парчета отъ всички видове платове на износна цена. Който изпревари той ще сполучи. **БАДЖИЕВЪ & АБДЖИЕВЪ**

Добринъ Василевъ.

Разказъ на моя приятелъ

Заехме единъ дълъгъ и тясен островъ въ Дунава, източно отъ града Тулча.

Съ сушата гдѣто бяха нашитѣ части, ни свързваше само едно малко, низко мостче.

Въ средата на новата позиция, подъ най-високата и гъстоклонеста върба, която ми служеше и за наблюдателница, устройохъ моето жилище.

Бяхъ усамотенъ въ новото свое малко и много ограничено царство, чувствахъ се обаче свободенъ и необезпокояванъ отъ никого.

Бяхъ доволенъ отъ положението си. Ширяхъ се цѣлъ денъ изъ острова на свобода, занятъ само съ мислитѣ си и не виждахъ нищо друго освенъ върби, пясъкъ и високото небе. А то бѣ ясно и хубаво, много хубаво. Като мили и възшебни приказки изъ старитѣ времена действаха върху ми лекитѣ бѣли облачета, образувайки всѣка минута хиляди съчетания. Тѣ като че ли шепнеха легенди за стария и новия святъ, за обширни незнайни страни, за които мислимъ въ часове на мълчание и усамотеностъ.

Но най-много обикнахъ азъ въ новото ми отшелничество косовете. Тѣ бѣха безумно весели, влюбени въ нѣкакъвъ невидимъ за менъ тѣхенъ кумир. Тѣ оглеждаха своите силуети въ тихата вода, пееха непрестанно, ежесекундно, безгрижно. По нѣкога диво, по нѣкога нежно и трогателно. Тогава цѣлата околностъ се изпълняше отъ чуруликанията или трепета на тѣхния неразбираемъ, но увлекателенъ езикъ.

Като минавахъ дните еднообразно, но не отекително, тихи, но не безъ бждещи бури, азъ се вслушахъ въ приказнитѣ на пернатитѣ обитатели на тоя край, старяхъ се да разбере нешто отъ тѣхъ, да схвана нѣкаква смисълъ, повикъ, защото те ме очароваха и завладѣха съ своето философско безгрижие.

И свикнахъ съ тѣхъ станахъ имъ приятелъ, а най-вече се сдружихъ съ единъ старъ, голѣмъ кось, който отначало не доверчиво се цупеше на пришествието ми, но полека, полека свикна съ менъ и започна да се доближава вече по смѣло. А когато азъ се захласвахъ въ неговата песенъ сутринъ, — въ ранно утро новиятъ ми приятелъ бѣ въ най-добро разположение на духа — виждахъ, че той се радва на това, гдето е могълъ да ме заинтересова, да ме удиви. Въ такъвъ случай, още по-весело, съ още по-голѣмъ размахъ започваше да ниже сладки мелодии.

Пееше той своитѣ дивно хубави песнички до самозабравяне, до полуца, отъ възторгъ.

Изглеждаше, че азъ спечелихъ доверието му, и не му вдъхвахъ вече страхъ особено съ голѣмитѣ ботуши, чернитѣ панталони и почернелитѣ погони, та той захвана да идва до мене съвсемъ близо.

И когато единъ денъ му хвърлихъ трохи отъ хлѣба си, той изрази своята признателностъ, съ песенъ въ която имаше непостижими трели, радостъ и нежна милувка.

Отъ тая сутрина ний станахме отлични приятели. Щомъ се събуждахъ, той пееше на клона, надвисналъ надъ палатката ми. А свършихъ ли работата, азъ седѣхъ на голѣмия дънеръ на отсечената върба, прострѣнъ като огромно чудовище на земята и се любувахъ на небето. Пушехъ цигари, наблюдавахъ презъ клонете тихото течение на реката, лекото тръпнене на зелените тръстики, а моятъ приятелъ ме обливаше съ нежни и ярки звуци, откъснати отъ неговитѣ вседневни поеми.

Но всеки денъ азъ чувствахъ, че покрай всичката тая ненадейно дошла за менъ свобода, азъ съмъ все пакъ въ робство. Въ робство, което ми даваше да се усещамъ добре въ единъ прекрасенъ кътъ отъ бѣлия божи свѣтъ, но въ сжщото време то ме лишаваше да видя тоя свѣтъ въ пълния му видъ, да странствувамъ изъ него на воля.

Азъ се замислювахъ надъ съдбата си, разглеждахъ настоящето, а образътъ на бждещото бѣгаше отъ менъ, защото утре не знаяхъ какво ще бжда — живъ или безжизненъ трупъ.

Тези размисления обляхъ отъ тишината на острова, болѣха въ душата, тегнеха на духа, чоплеха моето сърце, което трепереше за милия образъ въ далечния, оженъ, роден край.

Единъ денъ се бѣхъ много замислилъ. Голѣма тжга се бѣ загноздила въ менъ и азъ не можахъ да я пропжда отъ себе, въпреки най-голѣмото желание и усилие.

Бѣхъ навелъ глава, подпрѣна на едната ржка, надъ окопа, зеящъ подъ едина клонъ на голѣмия дънеръ, а погледътъ ми се бѣ застоялъ на едната малка червена калинка, която ту свиваше, ту разтваряше своитѣ крилца, прогъстрени съ черни точки. Изведнажъ току надъ менъ, кацналъ на клона и люлейки се, запя стариятъ кось. Азъ се сепнахъ, вдигнахъ глава и го загледахъ. Следъ малко прекъсване той пакъ зачурулика, но като че ли въ

цвърчението му имаше оттенъци отъ речъ. И тъй като азъ вече долавяхъ всички промени въ песенъта му, разбирахъ отптичия езикъ, чухъ че той ми каза:

„Какво си се навелъ така? Защо лицето ти не е така весело?“

Отговорихъ му съ тжжна усмивка:

„Мжчно ми е. Мечтая за друга страна, и искамъ да напусна тоя хубавъ за тебъ кътъ. Мисля за широкия свѣтъ и тая мисълъ ме гнета.“

„Мисълъ ли? Та що е това мисълъ, запита искрено очуденъ моятъ перестъ приятелъ?“

„Та нима не знаешъ?“

„Не съвсемъ не, обясни ми!“

„Е, тя е тукъ въ мозъка, въ мозъка на всички човѣци. Съ помощта на нея гледаме миналото на нашия животъ и се мжчимъ да разгадаемъ това, което утре не знаемъ що ще бжде.“

„Ха... изсмя се косьтъ. Защо искате да знаете миналото и бждещото, когато това е безполезно?“

„Какъ така безполезно?“

„Ей така. Ти самъ казвашъ, че мислишъ, че имашъ мисълъ въ главата си. Азъ не зная що е то, но понеже ти ми казвашъ че тя ти причинява болки, намирамъ че е излишна. Славарожи сме пакъ ний самитѣ.“

Богу, че у насъ подобно зверче нѣма. И струва ми се, че вий човѣцитѣ сте глупави и нещастни.

„Какъ, извикахъ обиденъ? Не се тревожи. Азъ казвамъ истината. Ти самъ виждашъ. Ний нямаме мисълъ, но затоа сме пкъ сме щастливи. За насъ минало, бждеще нѣма, защото нѣма и мисълъ. Много просто. Нѣма мжчителни загадки, защото не ги търсимъ. И целиятъ святъ е нашъ. Целиятъ е нашъ, както никому други му. А той е хубавъ, хубавъ дяволъ го взелъ.“

„И ний пѣемъ, пѣемъ, до полуда, безкрай, безъ спиртъ, защото не знаемъ що е робство, като вашето на мисълъта, а имаме само свободата. Ний не си тровимъ душата съ нищо, а гледаме само Бога. И сме довольни.“

Той запя. Запя високо, силно, лудешки, въ забрава и екстазъ. После кацна на единъ по-високъ клонъ и като ме загледа съ малкитѣ си неподвижни очи, струваше ми се, че ми се присмива и ме съжелява.

А азъ продължавахъ да мисля за нишожеството ни, за нашето несвършенство, за безсилието дори да се отърсимъ отъ нашитѣ собствени мисли, чиито мисламъ че е излишна. Славарожи сме пакъ ний самитѣ.

Никола Панайотовъ.

МОРЯЦИ

*Въ стихийната пѣсенъ що пѣятъ вълнитѣ
Ний диримъ наслада и черпиме мощъ,
И въ радостъ се мощно повдигатъ гърдитѣ,
Щомъ чуеме марша на дивната ноцъ.*

*Във тайнствени хоръ подъ звездитѣ безбройни
Ний носимъ се плавно по морската ширъ
И съ трепета само на храбритѣ войни
Се чувстваме мощни въвъ ноцията миръ...*

*А въ дивенъ се танецъ навиватъ сирени,
Потъватъ въ вълнитѣ и пакъ се вестятъ;
И гонятъ се тѣ отъ луната огрени
И пѣятъ, до гдето звездитѣ блъстятъ.*

*Щомъ слънчевий дискъ се вестни на небето,
Ний съ радостъ по морската ширъ се редимъ;
Игриво тогава люлей ни морето,
А ние въ борба се съсъ него калимъ.*

*Морето зове ни къмъ подвижи славни, —
Отъ насъ ще откърми по мощни борци,
И денемъ и ноцемъ за битки отдавни
То шенне въвъ своитѣ възшебни дворци.*

*Въ чаровната пѣсенъ вълнитѣ що пѣятъ,
Ний диримъ забрава и черпиме мощъ,
И светли надежди въ душитѣ ни греятъ —
Въ душитѣ моряшки и денемъ и ноцъ!...*

Българската търговия въ Америка.

Българската търговия въ Америка датира отъ 1904 год., когато за пръвъ пжтъ се открили нѣколко български хлѣбарници въ околността на Сентъ Луисъ, последвани следъ това отъ откриване на бакалници салони (пигнепродавници) и пр. числото на които къмъ края на 1907 г. нарастна немалко много, и веднага следъ това се туриха основитѣ на даъ български печатници, книжарници, хотели, гостилници, дрехарници и пр., които постепенно се увеличаватъ и разширяватъ. До като въ своя родина българската търговия тукъ се ограничаваше само съ хлѣбарници, кафенета и ресторанти, днесъ тя е пустнала корени почти въ всички клонове на модерната американска търговия, отъ най-едрата до най-дребната и нѣма да сгрешимъ ако заявимъ, че днесъ се намиратъ български ангажирани въ всички видове търговия, на дребно и едро, между които даже ще се намерятъ и едно малко число индустриалци, притежатели на мини, банкери, търговци на едро и дребно, предприемачи, комисионери и пр.

Най-много български заведения се намиратъ въ по-голѣмитѣ български колонии въ централнитѣ щати, които на нѣкои мѣста наброяватъ до 50 и нагорѣ въ градъ, състоящи се главно въ хлѣбарници, ресторанти, кафенета, бакалници дрехарници, бръснарници, агенции, сладкарници, обушарници, шивачници и пр., и споредъ направенитѣ изчисления, пресметъта се, че общото число на ангажирани въ различна търговия български къмъ края на 1923 г. надминава общата цифра на 3000 души, което съставлява единъ високъ процентъ сравнително числото на българитѣ емигранти въ Америка. Повечето отъ тия български търговци, произхождащи отъ широкитѣ селски маси въ България и Македония, макаръ и безъ никаква търговска практика благодарение на голѣмитѣ удобства, които намиратъ тукъ бързо се запознаватъ съ американския модеренъ начинъ на търгуване и успѣватъ въ скоро време да си създаватъ клиентела и спечелятъ пари, като си пробиватъ пжтъ не само между чужденцитѣ но и между американцитѣ, които често пжти предпочитатъ да търгуватъ съ чужденци отколкото съ американци.

Четете Време

3 серии наведнажъ!

3 серии наведнажъ!

Индийската Гробница

Вълшебния филмъ съ Мия Май, Конрадъ Вайдтъ, Бернардъ Гьоцке,

Олафъ Фонсъ, Лия де Путти и др.

Режисьоръ: Жое Май.

Отъ Понедѣлникъ КИНО ПАЛАСЪ

ПОЛА НЕГРИ

ВЪ

МАРИТАНА

Танцьорката на Андалузия
 първия величественъ филмъ
 на всемирната артистка
 следъ напуцането на
 германския екранъ
 режисьоръ: Ернстъ Любичъ

Наскоро

Пола Негри въ Кино Ранковъ

ВЖРШАЧКИ

Шликъ Николзонъ — Будапеща
 КОМБИНИРАНИ СЪ ТРАКТОРИ
 „ФОРДЗОНЪ“
 И ПАРНИ МАШИНИ

на СЪЧМЕНИ ЛАГЕРИ съ двоенъ чистачъ,
 олюпсвачъ, сортирцилиндъръ и СЪ ДВОЕНЪ
 ВЖТРЕШЕНЪ АПАРАТЪ за мачкане и
 дребене сламата на пляза. Единственитъ вжр-
 шачки, които даватъ чиста пазарна храна и
 плява — фуражъ за добитъка.

Трактори „Фордзонъ“

Истински французски мелнични камъни
 „Ла Ферте су жуаръ“
 марка Лъвчета.

На складъ при

СТОЯНЪ НИКОЛОВЪ & СИНЪ - ВАРНА

кантора до пристанището срещу
 Банка „Напредъкъ“.

85

2-5

Кревати РУСЕНСКИ ТАБЛЕНИ Кревати

по случай празниците ще намърите въ склада на

БР. ГАБРОВСКИ
 улица „Габровска“ № 25 до гарата

Голъмъ изборъ отъ таблени месингови кревати.
 Първокачествени пружини. Продажба на едро и дребно.

72 ● ЦЕНИ ФАБРИЧНИ ● 2-3

2 лозя американски 2

4 и 5 годишни, едното 3 и пол-
 декари, другото 1 и пол. дека-
 ри въ мѣстността „Рупи“ и
 дветъ на пѣтъ се продаватъ
 изцѣло или на части на износ-
 на цена. Споразумѣние съ Ми-
 хайловъ въ печ. „Единство“ —
 ул. „Единска“ № 15 (до бив-
 шата къща на Д-ръ Титевъ)
 77-1-5

Въ Сесъ-Севмесъ

прода- ва се
 мѣсто праздо около 2500 мтр.
 задъ мелницата на Ив. Миневъ,
 подходящо за индустриално за-
 ведение, за дюкяни и пр. Спо-
 разумение при Симо Димитровъ
 складъ за дърва на пристани-
 щето. 82-2-3

ГОСПОЖИЦА

съ гимна- знално об-
 разуване търси подходяща ра-
 бота. Споразумение редакция-
 та на в-ка за М. В. 88-1-3

Мобелирана стая

за самъ господинъ или госпо-
 жица се дава подъ наемъ.
 Справка печатарската коопе-
 рация „Единство“ за К.

Мобилирана стая се

дава подъ наемъ въ центара
 на града до пазарния площадъ
 при добри хазаи. За спорузу-
 въ сжщата къща ул. XXII линия
 № 12. (всѣки день).

Хирургъ-Зъболъкаръ

ИВ. ДОРЕВСКИ

извършва техни-
 ческата работа
 въ най-скоро

време. 7-10
 Къщицата ул. Къщица № 83

ПУШЕТЕ ЦИГАРИТЪ ЕВ. ИНОГРАДЪ И МОНАКО

Мебели! Мебели!

Георги П. Стояновъ

Кантора и складъ на мебели ул. „Антимъ I“ (до аптека Гюл-
 мезовъ) работилница ул. „Харчева“ 27.
 всѣкакъв видъ мебели съ местни и чужде-
 странни материяли.
 Работа гарантирана. 48-1-5 Цени конкурентни.

КОЛОФОНЪ CLAIR

и разни други
 КОЛОНИАЛНИ СТОКИ
 на цени конкурентни при
 Ботю Лулчевъ & Ив. Николовъ

ВАРНА 93

Ателие Прогресъ

за химическо чистене и парно боядисване
 на разни дрехи, платове и пр.
 ул. „6 Септемврий“ № 4, срещу бирариятъ „Ту-
 нелъ“ и „Стария Боръ“.
 приема за боядисване и чистене на
 всѣкакви видове дрехи.
 Работа солидна, бърза и акуратна.
 Цени конкурентни. 51-3-3 Отъ съдържателя.

Рекламитъ въ в-къ „Време“ постигатъ
 винаги целта си.